

Krajský úřad Královéhradeckého kraje
Pivovarské nám. 1245
500 03 Hradec Králové

prostřednictvím

Městský úřad Nová Paka
Dukelské nám. 39
509 01 Nová Paka

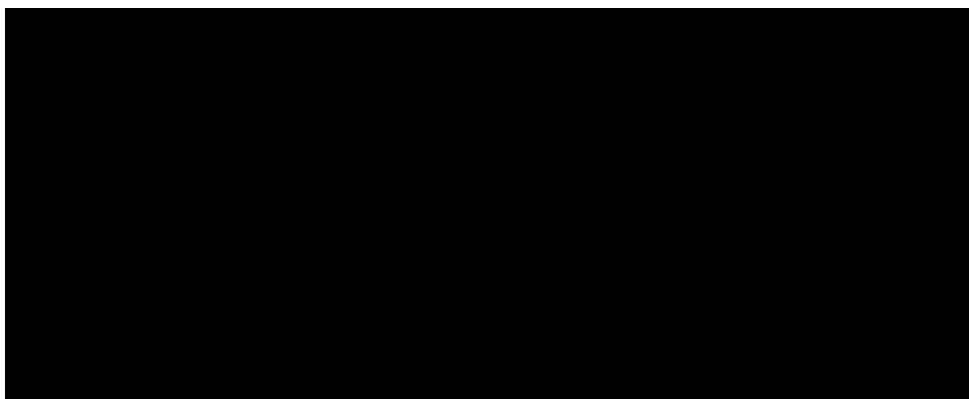
Sp. zn.: MUNP/2019/15003/SO/SJ

V Brně dne 19. 1. 2021

Odvolatelka:

Odvolatel:

Zastoupení:

Odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 4. 1. 2021, č. j. MUNP/2021/105 a rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 4. 1. 2021, č. j. MUNP/2021/84

Přílohy:

- *Plná moc*
- *Vyrozumění Policie ČR ze dne 10. 5. 2019, č. j. KRPH-36664-3/ČJ-2019-050414-MH*
- *Dopis ředitele ZŠ ze dne 22. 1. 2018*
- *Výsledek prošetření stížnosti ředitelem ZŠ ze dne 20. 12. 2019*
- *Výsledek šetření České školní inspekce ze dne 12. 1. 2021*

I. Úvod

Dne 4. 1. 2021 Městský úřad Nová Paka vydal v přestupkovém řízení sp. zn. MUNP/2019/15003/SO/SJ dvě správní rozhodnutí, a to rozhodnutí č. j. MUNP/2021/105 a rozhodnutí č. j. MUNP/2021/84. Obě se týkají obvinění odvolatelů ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kdy se oba měli volně a bez předchozí

domluvy pohybovat v budově Masarykovy základní školy ve Staré Pace (dále také „ZŠ“), a to opakovaně.

Odvolatelé jsou rodiči dvou nezletilých dívek, které navštěvují Masarykovu základní školu ve Staré Pace (v době údajného spáchání přestupku mladší dcera navštěvovala sedmou třídu ZŠ a mladší dcera druhou třídu ZŠ). Přestupku proti občanskému soužití se měli odvolatelé dopustit převážně tím, že bez ohlášení několikrát doprovodili svou mladší dceru ráno před vyučováním až do třídy, kde se s ní rozloučili a školu opustili. Činili tak přitom na základě toho, že se obě jejich dcery ve škole potýkaly s šikanou, a to jak ze strany spolužáků, tak ze strany zaměstnanců školy (viz dále). Další situací, kdy se měli odvolatelé dopustit přestupku proti občanskému soužití, byl například den, kdy chtěli osobně řešit šikanu své dcery či jiné záležitosti související s jejím vzděláváním, a to bez předchozí domluvy. Za spáchání přestupku byla každému z odvolatelů uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Obě rozhodnutí se týkají totožné věci v rámci jednoho správního řízení, a proto odvolatelé podávají odvolání společně. Obě rozhodnutí se liší pouze ve výrokové části, a to sice ve dnech a časech, kdy mělo ke spáchání přestupku dojít.

Důkaz:

- *Rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka, ze dne 4. 1. 2021, č. j. MUNP/2021/105*
- *Rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka, ze dne 4. 1., č. j. 2021 MUNP/2021/84*

Oba odvolatelé mají za to, že Městský úřad Nová Paka věc chybně posoudil, neboť jejich jednání nenaplnuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3 zákona o některých přestupcích. Nevypořádal se také s principem nejlepšího zájmu dítěte. Vydáním uvedených rozhodnutí tak Městský úřad Nová Paka zasáhl odvolatelům do jejich práva na soukromý a rodinný život, chráněného čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a do jejich práva na péči a výchovu o děti dle čl. 32 odst. 4 Listiny. Vzhledem k tomu, že odůvodnění obou rozhodnutí není dostatečné, zasáhl Městský úřad Nová Paka odvolatelům také do jejich práva na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny. Z těchto důvodů se odvolatelé rozhodli podat proti výrokům rozhodnutí (jak proti výroku o vině, tak proti výroku o trestu) a jejich odůvodnění společně odvolání.

I. Popis rozhodných skutečností

Když se rodina [REDAKCE] přestěhovala do Staré Paky, jejich starší dcera začala navštěvovat třetí třídu Masarykovy základní školy ve Staré Pace. Třídní kolektiv ji hned od začátku nepřijímal a dívka začala být šikanována. Děti se jí ptaly, jestli je chudá, zda její matka krade, schovávaly jí po třídě osobní věci apod. Dívka se stala tzv. outsiderem třídy a postupně začala mít psychické problémy. I přes snahy rodičů řešit situaci s vyučujícími se nic nezměnilo. Otec jednoho dne dívku doprovodil až do třídy, kde chtěl s její učitelkou celou situaci znovu probrat. Ta s ním však odmítla mluvit a přivolala na místo ředitele školy. Ani ten nechtěl s otcem situaci řešit a zavolal na něho policii. Otec u policie nahlásil, že je jeho dcera ve škole šikanována, což posléze policie potvrdila. Ředitel školy dětem domluvil, avšak nevhodné chování z jejich strany stále pokračuje.

Důkaz:

- *Vyrozumění Policie ČR ze dne 10. 5. 2019, č. j. KRPH-36664-3/ČJ-2019-050414-MH*

Dívce se například z šatny ztratily věci na tělocvik i s botami, ramínko na oblečení apod. Odvolatelka se tak rozhodla jít se do šatny podívat, zda nejsou věci jen někde odhozené. Zazvonila u zadního vchodu školy, kam jí přišla otevřít uklízečka. Bez problémů ji pustila dovnitř, a když odvolatelka věci své dcery v šatně nenašla, bez zbytečného odkladu ze školy odešla. O této návštěvě posléze informovala ředitele školy. Ten odvolatelčino jednání přirovnal k ženě, která v roce 2014 ve Žďáru nad Sázavou pobodala několik studentů a uvedl, že kvůli ní musí zpřísnit bezpečnostní opatření školy. Víckrát odvolatelka do školy sama nevstoupila.

Důkaz:

- *Dopis ředitele ZŠ ze dne 22. 1. 2018*

Když do školy nastoupila mladší dcera odvolatelů, zpočátku ji odvolatelka doprovázela k šatnám. Nebyla sama, mnoho maminek své děti takto doprovázelo. Zanedlouho na to se jedna z vyučujících začala k dívce chovat nevhodně. Zvala si ji na chodbu, kde se jí ptala na otázky typu – zda umí tatínek počítat, nebo kdo za ni píše domácí úkoly. Nezletilá se rodičům priznala, že ji učitelka donutila priznat se k tomu, že domácí úkol neplnila sama, i když to nebyla pravda. Dívka domácí úkoly psala doma sama, a to pod dohledem matky. Následně musela za trest psát úkol znovu, tentokrát v družině po vyučování na úkor svého volna. Rodiče v této věci podali na učitelku stížnost řediteli ZŠ, avšak ten se zastal své zaměstnankyně a rodičům vzkázal, že mohou být rádi za tak mírný trest. Po tomto incidentu dívka požádala rodiče, zda by ji nemohli do školy doprovázet. Ti ji tedy doprovodili do třídy a chtěli záležitost řešit s její třídní učitelkou Stuchlíkovou. Ta však s rodiči mluvit nechtěla. Na základě toho podali rodiče podnět České školní inspekci, která věc dosud prošetřuje.

Když měly děti přinést čtenářský deník, mladší dcera odvolatelů velmi pěkně a úhledně popsala knížku, kterou v létě přečetla. Když se na ni v listopadu dostala řada a byla učitelkou Stuchlíkovou požádána o převyprávění příběhu, na některé detaily již zapoměla, protože od té doby již přečetla asi další dvě knihy, pročež ji učitelka opět ohodnotila stupněm 5.

Důkaz:

- *Výsledek prošetření stížnosti ředitelem ZŠ ze dne 20. 12. 2019*

Učitelka Stuchlíková zůstávala s dětmi také o přestávkách. Často nutila mladší dceru odvolatelů, aby o přestávce dodělávala úkoly, které nestihla vyřešit během vyučovací hodiny. Vzhledem k tomu, že si dívka přála mít přestávku jako ostatní děti, odpovědi rychle hádala, kvůli čemuž pak byla hodnocena stupněm 5. O přestávkách se nesměla ani pořádně projít na chodbě. Vždy musela jít učitelku poprosit o svolení, když chtěla jít například na WC. Její starší sestra ji nemohla navštívit a když se potkávaly na chodbě, byly rozháněny. Starší dcera odvolatelů pak svou mladší sestru nechtěla navštěvovat také kvůli učitelce Stuchlíkové.

Další incident se týká neomluvených hodin dívek. Ředitel školy dal starší dceři odvolatelů třídní důtku a mladší dostala napomenutí třídního učitele, a to z důvodu několika neomluvených hodin (celkem zameškaly jeden den výuky). Rodiče dívky přitom předem omluvili do žákovské knížky, protože šly na vyšetření k zubaři. Od něho mají také potvrzení. Věc rodiče opět nahlásili České školní inspekci, která stížnost shledala důvodnou. Ředitel školy se proti rozhodnutí inspekce odvolal a odvolací řízení zatím stále probíhá. Mezitím ředitel školy stanovil, že i jednodenní nepřítomnost žáka ze zdravotních důvodů (např. střevní viróza) musí být potvrzena lékařem.

Důkaz:

- *Výsledek šetření České školní inspekce ze dne 12. 1. 2021*

Na základě těchto skutečností se rodiče rozhodli, že bude pro jejich mladší dítě nejlepší, když ho budou před vyučováním do školy doprovázet, aby alespoň částečně zmírnili stres, který jejich dceři školní docházka a styl, jakým je s ní ve škole jednáno, způsobuje. Ředitel školy mimo jiné v souvislosti s incidenty s odvolateli vydal 16. 9. 2019 Přílohu k č. j.: 02/10 – VDŠ ke Školnímu řádu – Příkaz ředitele školy k „Bezpečnosti žáků ve školní budově během pracovního dne“. Tímto zakázal volný pohyb rodičů po škole před začátkem vyučování a v době vyučování, přičemž tento pohyb povolil pouze na základě předchozí dohody s vyučujícím nebo při placení obědů, příp. v mimořádných případech, kdy se taková návštěva hlásí v kanceláři školy. Tento dokument je však v rozporu s právy dětí i jejich rodičů (viz dále).

Důkaz:

- *Nařízení ředitele k „Bezpečnosti žáků ve školní budově během pracovního dne“ ze dne 16. 9. 2019*

II. Argumentace

Odvolatelé mají za to, že výše zmíněná rozhodnutí nebyla vydána v souladu s právním řádem a jsou postavena na základě špatné praxe aplikace práva. V následujících bodech odvolatelé rozeberou, jak k tomuto závěru dospěli.

A. Co je to přestupek?

Ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) definuje, co je to přestupek. Míní se jím společensky škodlivý čin, který zákon za přestupek explicitně označuje a který má zákonem stanovené znaky, pakliže nejde o trestný čin.

Pojmem „zákonem stanovené znaky“ přitom nejsou myšleny pouze formální znaky skutkové podstaty. Je totiž nutné zkoumat také materiální znak skutkové podstaty přestupku, a to sice společenskou škodlivost jednání pachatele. Pojem materiálního znaku skutkové podstaty vychází z teorie trestního práva a dle Nejvyššího správního soudu je potřeba jej aplikovat také u správního trestání.¹ Společenská škodlivost pak znamená porušení či ohrožení zákonem chráněného zájmu.² Zkoumání společenské škodlivosti přitom nelze k vyslovení viny a stanovení trestu ve správním řízení opomenout.³ Existují přitom okolnosti, které je třeba vzít v potaz a které mohou nebezpečnost jednání snížit. Jde například o význam právem chráněného porušeného či ohroženého zájmu, způsob provedení činu, jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osoba pachatele a míra jeho zavinění.⁴ Konečně jednání, které sice má formální znaky přestupku, avšak chybí mu společenská škodlivost, není přestupkem a nemělo by být trestáno.⁵

B. Přestupek proti občanskému soužití

Dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o některých přestupcích se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že naruší občanské soužití mimo jiné tak, že se vůči jinému dopustí schválnosti. K narušení občanského soužití by přitom mělo dojít hrubým jednáním.⁶ Jde o jednání, které může ohrozit či porušit zájem uvedený v § 7 zákona o některých přestupcích a zároveň má schopnost narušit občanské soužití. Samotné občanské soužití je možné definovat jako „(...) *souhrn ustálených pravidel jednání a chování ve společnosti, který je založen na respektování práv ostatních lidí, jejichž dodržování v určitém čase a místě je ve společnosti obvyklé*“.⁷ Nejvyšší správní soud pak stanovil, že „*trestat by se mělo jen jednání takové intenzity, které svou povahou typově odpovídá jednáním z demonstrativního výčtu hrubých jednání v tehdejší § 49 zákona o přestupcích*“.⁸ Toto ustanovení obsahovalo demonstrativní výčet hrubých jednání, kterými bylo např. vyhrožování újmou na zdraví, nepravdivé obvinění z přestupku, či schválnosti. Tuto typologii převzal nynější zákon o některých přestupcích.

Co se týče schválnosti, ta musí mít povahu hrubého jednání tzv. „*naschvál*“ a zároveň mít schopnost narušit občanské soužití a zasáhnout tím do práv jiných osob. Dle judikatury jde například o úmyslně vysypanou zeminu na letištní plochu⁹.

C. Subsumpce

V obou předmětných rozhodnutích byli odvolatelé shledáni vinnými z úmyslného spáchání totožného přestupku, a to sice přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1

¹ Viz rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2006, sp. zn. 6 As 23/2005

² Viz rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2014, sp. zn. 5 As 4/2013

³ Viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, sp. zn. 7 Afs 27/2008

⁴ Viz rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2015, sp. zn. 7 As 63/2015

⁵ Viz rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2012, sp. zn. 5 As 106/2011

⁶ Viz VETEŠNÍK, Pavel. § 7 [Přestupky proti občanskému soužití]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2020, s. 962.

⁷ Tamtéž.

⁸ Viz rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2010, sp. zn. 7 As 12/2010.

⁹ Tamtéž

písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích. Za spáchání přestupku byla každému z nich udělena pokuta ve výši 2.000,- Kč a povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Odůvodnění obou rozhodnutí je totožné. Správní orgán prvního stupně v něm mimo jiné uvádí, že jednání odvolatelů naplnilo všechny znaky skutkové podstaty uvedeného přestupku. Uvedl, že svými opakovanými vstupy do školy bez předchozí domluvy v rozporu s nařízením ředitele školy – Příloha k č. j.: 02/10 – VDŠ ke Školnímu řádu – Příkaz ředitele školy k „Bezpečnosti žáků ve školní budově během pracovního dne“ s účinností od 16. 9. 2019, pokračujícím způsobem narušovali bezpečnost žáků a občanské soužití ve škole. Zbytek argumentace k zjištění, zda skutečně byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty zmíněného přestupku správní orgán formuloval tak, že „(...) *schválnost musí mít povahu hrubého jednání a musí mít schopnost narušit občanské soužití, v daném případě se o takovém jednání dá hovořit, neboť lze mít za to, že obviněný jednal „naschvál“, čímž negativně zasáhl do práv jiného.*“. Takovýto rozsah odůvodnění rozhodnutí státního orgánu je zcela nedostatečný a v rozporu s právem na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny. To, že správní orgán suše konstatuje, že se v daném případě „dá hovořit“ o tom, že zkoumané jednání bylo hrubé, narušilo občanské soužití a zasáhlo jiným osobám do jejich práv, jednoduše nestačí. Skutečnost, že rodiče v rámci svého práva (a povinnosti) pečovat o své děti a dbát na jejich bezpečí doprovodí svou nezletilou dceru až do třídy, aniž by se přitom prosili o svolení, není svou intenzitou hrubým jednáním a nejde ani o zásah do občanského soužití. Odvolatelé nikomu neškodili, nenarušovali vzdělávání jiných žáků, nikoho neohrožovali. Jediné, co rodiče svým jednáním zamýšleli, byla ochrana svých dětí, které byly ve škole opakovaně šikanované, a to jak ze strany spolužáků, tak ze strany zaměstnanců školy. Odvolatelé neměli ani v úmyslu komplikovat práci jednotlivých kantorů. Dožadovali se pouze toho, aby s jejich dětmi bylo jednáno slušně a s respektem a aby je nikdo netrestal za něco, co neudělaly.

Intenzita ohrožení školou chráněného zájmu na zachování bezpečnosti všech tamějších žáků byla v souvislosti s jednáním odvolatelů velice nízká, až mizivá. Rodiče během toho, co své dítě do třídy doprovázeli, nikoho neobtěžovali, s ostatními dětmi vůbec nepřišli do kontaktu. Věnovali se pouze své dceři a jejím potřebám. Reagovali tím hlavně na špatné zkušenosti se šikanou ve škole, které popsali výše. Jejich jednání nemělo ani žádný vliv na ostatní děti ve škole. Je pochopitelné, že ředitel školy chce zamezit možnosti vstupu zcela cizích lidí do školy. V tomto případě jde však o rodiče žáka, nikoli o osoby, které se školou nemají nic společného. Do školy například mohou vstupovat důchodci, kteří si do školní jídelny chodí pro obědy, a v tom ředitel problém nevidí. Správní orgán tak měl v rozhodnutí reflektovat i tyto skutečnosti, které dle NSS snižují nebezpečnost předmětného jednání.

Společenská škodlivost jednání odvolatelů tak v této věci zcela chybí. V takovém případě nejsou naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku, jak tvrdí Městský úřad Nová Paka, a přestupek nemohl být spáchán, resp. není možné rodiče za toto jednání v souladu se zásadou nulla poena sine lege trestat.

Co se týče samotného nařízení ředitele školy – Příloha k č. j.: 02/10 – VDŠ ke Školnímu řádu – Příkaz ředitele školy k „Bezpečnosti žáků ve školní budově během pracovního dne“ s účinností od 16. 9. 2019, nemá jeho znění oporu v právním řádu.

Rodiče mají vůči svým dětem dle § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, rodičovskou odpovědnost. V rámci ní mají právo a povinnost své dítě chránit, pečovat o něho, včetně péče o jeho zdraví, a bezpečnost, jakož i udržovat s ním osobní styk. Tato práva zaručuje také Listina v čl. 32 odst. 4. V souvislosti s tímto pak zákon o zdravotních službách v ustanovení § 28 odst. 3 písm. e) bod 1 dítěti garantuje právo na nepřetržitou přítomnost zákonného zástupce. Vzhledem k výše uvedeným ustanovením a k čl. 9 Úmluvy o právech dítěte (dále také jako „Úmluva“), kterou je Česká republika vázána, lze právo dítěte na nepřetržitý kontakt se svým rodičem obecně uplatnit kdykoli, nejen v rámci poskytování zdravotních služeb. Výše uvedené nařízení ředitele nepřiměřeným způsobem omezuje právo dětí odvolatelů na nepřetržitý kontakt s jejich rodiči. Zvláště za situace, kdy rodiče kontaktem se svými dětmi v podobě jejich doprovázení do třídy žádným způsobem nenarušují ani neohrožují chod školy, ani práva jiných osob. Navíc je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že dcery odvolatelů byly ve škole opakovaně šikanovány, což potvrdila jak policie, tak Česká školní inspekce.

Přijaté nařízení ředitele školy a výše zmíněná rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka jsou také v rozporu s nejlepším zájmem dětí odvolatelů, zakotveným v čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte. Výbor OSN pro práva dítěte definoval nejlepší zájem dítěte jako „*právo na celostní rozvoj a na plné a účinné požívání všech práv garantovaných Úmluvou o právech dítěte*“.¹⁰ Z toho plyne, že v případech, kdy dítě z nějakých důvodů nemůže požívat všechna Úmluvou o právech dítěte garantovaná práva, je v jeho nejlepším zájmu takové opatření, které se bude uvedenému ideálu co nejvíce přibližovat, tj. že bude moc svá garantovaná práva požívat v co nejvyšší míře. Takové opatření by mělo být ve vztahu k právům dítěte nejšetrnější.¹¹

Nejlepším zájmem dítěte se několikrát zabýval také Ústavní soud ČR (dále jen „ÚS“). Dle ÚS má čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte trojí význam: „*(...) zaprvé zakotvuje (hmotné) právo dítěte na to, aby jeho nejlepší zájem byl předním hlediskem při jakékoliv činnosti jej se týkající. Zadruhé z něj vyplývá základní interpretační princip pro všechny orgány veřejné moci v případech, kdy se jejich činnost dotýká dětí: je-li možné interpretovat právní předpis vícero způsoby, je třeba zvolit ten, který nejefektivněji naplňuje a podporuje nejlepší zájem dítěte. Zatřetí pak uvedené ustanovení zakládá i procesní požadavky. Při jakémkoli rozhodování dotýkajícím se dítěte je třeba posuzovat a určit jeho nejlepší zájem a hodnotit možný dopad rozhodnutí na dané dítě. Tyto úvahy se musí promítnout i do odůvodnění přijatého rozhodnutí, z něž musí být zřejmé, že nejlepší zájem dítěte byl skutečně předním hlediskem při rozhodování; musí v něm být vyloženo, co příslušný orgán považoval za nejlepší zájem dítěte, na základě jakých kritérií k tomuto závěru dospěl a případně jak byl nejlepší zájem dítěte poměřován s dalšími důležitými zájmy či právy*“.¹² Bohužel, nejlepší zájem dítěte ani uvedenou rozhodovací praxi Městský úřad Nová Paka v odůvodnění svých výše uvedených rozhodnutím žádným způsobem nepromítl.

Ředitel a správní orgán prvního stupně uvádějí, že nařízení ředitele sleduje legitimní záměr v podobě snahy o zajištění větší bezpečnosti pro všechny žáky během jejich vzdělávání.

¹⁰ HOFFSCHNEIDEROVÁ, Anna. *Praktický právní průvodce nejlepším zájmem dítěte*. Liga lidských práv, 2016, s. 12 a násl. ISBN 978-80-87414-26-2. Dostupné z: <https://llp.cz/blog/prakticky-pravni-pruvodce-nejlepsim-zajmem-ditete/>

¹¹ Tamtéž.

¹² Viz náleží ÚS ze dne 31. 12. 2018, sp. zn. II. ÚS 2344/18.

Vzhledem k tomu, že se správní orgán v předmětných rozhodnutích nijak nezabýval nejlepším zájmem dítěte, neřešil ani případnou kolizi práva dětí na ochranu a zvýšení bezpečnosti ve škole a práva na ochranu dítěte, péči o něho a kontakt rodiče a jeho dítěte. Podmínit právo rodiče doprovodit své dítě do školní budovy předchozí dohodou, resp. svolením (a dle předmětných rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka zřejmě také pozdravem při vstupu do budovy školy), je v případě osoby rodiče nepřiměřené. Omezit práva a povinnosti plynoucí z rodičovské odpovědnosti může omezit pouze soud na základě zákona, nikoli ředitel či městský úřad na základě svévole.

K problematice racionálního vedení přestupkového řízení a případného sankcionování se vyjádřil také Ústavní soud ČR. V jednom ze svých rozhodnutí uvádí, že „(...) v podmínkách materiálního právního státu je povinností orgánu veřejné moci předtím, než uplatní zákonem obecně vymezené oprávnění uložit jednotlivci povinnost, aby věc posoudil s ohledem na konkrétní okolnosti případu v danou chvíli mu již známé a zvážil, zda vůbec v konkrétní situaci smí obecně mu svěřené oprávnění uplatnit, a bude-li to možné, musí posoudit, zda jeho uplatněním lze naplnit účel, k němuž jeho oprávnění směřuje. To jistě neznamená, že si má správní orgán toliko na základě oznámení o přestupku učinit konečný závěr o tom, zda se čin stal, kdo za něj odpovídá a zda jím byla naplněna skutková podstata přestupku, avšak nemůže uložit jednotlivci povinnost a vynucovat ji pomocí sankcí tehdy, je-li - jak svrchu uvedeno - prima facie zřejmé, že oznámené jednání přestupkem být nemůže, neboť oznámeným skutkem šlo naopak o výkon ústavně zaručeného základního práva shromažďovacího. Takové jednání je nejen vybočením z mezí čl. 1 odst. 1 Ústavy, čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 Listiny, nýbrž je to postup, který odporuje příkazu, který pro výkon veřejné moci plyne z ustanovení čl. 4 odst. 4 Listiny, podle kterého omezení základních práv musí šetřit jejich podstatu a smysl a omezení nelze užívat k jiným účelům, než pro které byla stanovena, což lze označit za postup svědčící výkonu tak závažné a zakázané libovůle, že je možné jej zároveň označit za jednání vykazující vůči jednotlivci znaky jednání šikanózního“.¹³ I v předmětném řízení uložená pokuta nesleduje racionální a ústavně aprobovaný účel. Odvolatelé jednali na základě svého ústavně a zákonem zaručeného rodičovského práva a jednali v nejlepším zájmu svých dětí za účelem jejich ochrany. Takové jednání tedy nemůže být přestupkem. A trestání rodičů za toto jednání je vybočením z mezí Ústavy a Listiny podobně jako v citovaném případě.

Předmětná rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka jsou po právní stránce vadná, neboť správní orgán řádně neodůvodnil, v čem spatřuje splnění všech znaků skutkové podstaty přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3 zákona o některých přestupcích a nijak nereflekoval nejlepší zájem dítěte, včetně práva a povinnosti odvolatelů na ochranu, péči a výchovu svých dětí. Tím odvolatelům zasáhl do jejich práva na soukromý a rodinný život, chráněného čl. 10 odst. 2 Listiny a do jejich práva na péči a výchovu o děti dle čl. 32 odst. 4 Listiny. Vzhledem k tomu, že odůvodnění obou rozhodnutí není dostatečné, zasáhl Městský úřad Nová Paka odvolatelům také do jejich práva na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny.

III. Návrh

Z výše uvedených důvodů odvolatelé žádají, aby odvolací orgán rozhodl takto:

¹³ Viz náleží ÚS ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08.

- I. Správní řízení sp. zn. MUNP/2019/15003/SO/SJ se jako celek v souladu s § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zastavuje, neboť skutky, o nichž se vede řízení, nejsou přestupkem.

Pokud odvolací orgán neshledá důvody pro zastavení řízení, pak navrhuje, aby odvolací orgán rozhodl takto:

- I. Rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 4. 1. 2021, č. j. MUNP/2021/105, se ruší v plném rozsahu.
- II. Rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 4. 1. 2021, č. j. MUNP/2021/84, se ruší v plném rozsahu.

